

صدای پاستور

فاطمه مهاجرانی

سخنگوی دولت

عدالت شغلی، راهبرد دولت برای توسعه متوازن

ایجاد شغل، موتور محرک عدالت اجتماعی و توسعه پایدار است. اما همان‌گونه که توسعه شتاب‌دزد و نامتوازن می‌تواند به مسأله‌ای جدید بدل شود، تمرکز بیش از حد اشتغال در یک نقطه جغرافیایی هم در بلندمدت به نابرابری و آسیب ساختاری منجر خواهد شد. این مسأله به این دلیل اهمیت دارد که از نگاه دولت چهاردهم، توجه به اشتغال باید منجر به عدالت بیشتر شود.

بر اساس آمار وزیرکار در گفت‌وگوی تلویزیونی «نزدیک ۵۰ درصد مشاغل جدید کشور در سال گذشته، صرفاً در استان تهران ایجاد شدند»، در حالی که تهران فقط ۱۷ درصد جمعیت کشور را در خود جای داده است. در نگاه اول این تمرکز ممکن است به‌منابه نشانه پویایی اقتصادی پایتخت تلقی شود، اما هشدار جدی درباره نابرابری در توزیع فرصت‌های اقتصادی و روند نامتوازن توسعه در کشور است.

تهران با وجود مزیت‌هایی چون زیرساخت‌ها، دسترسی‌ها و منابع انسانی ظرفیت جذب و تحمل این میزان رشد اشتغال را ندارد. این تمرکز فرآینده، هم موجب افزایش مهاجرت از استان‌های دیگر و حاشیه‌نشینی بیشتر در تهران می‌شود، و هم فشار بر منابع زیرساختی، حمل‌ونقل، خدمات عمومی و منابع انرژی را دوچندان می‌کند. همین حالا، تهران در بسیاری از شاخص‌ها مثل وضعیت آب و برق شرایط شکننده‌ای دارد. گسترش بی‌رویه جمعیت، بدون توسعه متوازن زیرساخت‌ها می‌تواند وضعیت تهران را ناپایدارتر کند. این وضعیت در حالی است که بسیاری از استان‌ها به رغم داشتن ظرفیت‌های بالقوه اقتصادی، زیرساخت‌های لازم و نیروی انسانی جوان و توانمند، از فرصت‌های اشتغال محروم مانده‌اند. این فقدان توازن، هم موجب افزایش نرخ بیکاری در مناطق کم‌برخوردار و هم زمینه‌میل به مهاجرت و سرخوردگی اجتماعی را فراهم می‌کند، با اینکه تمرکز مخاطرات اقتصادی و اجتماعی را در مرکز کشور تشدید می‌کند. دولت چهاردهم با شناخت این وضعیت، در برنامه‌ریزی‌های اقتصادی خود بر اصل تمرکززدایی و توزیع عادلانه منابع و فرصت‌ها تأکید دارد. توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل و انرژی در استان‌ها، تقویت شهرهای صنعتی منطقه‌ای، اعطای مشوق‌های مالیاتی برای سرمایه‌گذاران خارج از تهران و ایجاد قطب‌های اشتغال کشاورزی، فناوری، انرژی و گردشگری، بخشی از سیاست‌های راهبردی دولت در این زمینه است. عدالت منطقه‌ای در توزیع فرصت شغلی، صرفاً یک ملاحظه اقتصادی نیست؛ یک الزام راهبردی برای حفظ انسجام اجتماعی و جلوگیری از بحران‌های آینده است. امروز اگر به‌درستی برای توزیع متوازن اشتغال تصمیم نگیریم، فردا برای جبران آثار اجتماعی، زیست‌محیطی و اقتصادی تمرکزگرایی باید هزینه‌ای چندبرابر بپردازیم. در نهایت، دولت خود را موظف می‌داند توسعه را متوازن و با تکیه بر عدالت، به سراسر کشور گسترش دهد تا هر ایرانی، صرف‌نظر از محل زندگی به فرصت شغلی عادلانه، پایدار و شرافتمندانه دسترسی داشته باشد.

«ایران» دلایل طرح استیضاح دو وزیر جدید را بررسی می‌کند

آخرین ابزار نظارت در اولین گام؟

مجلس

همراه خوارزمی

روزنامه نگار

استیضاح به عنوان یک حق قانونی و ابزار نظارتی تعریف شده در قانون اساسی برای نمایندگان مجلس، اگر در جای خود و به درستی استفاده نشود، نتیجه عکس خواهد داد. این نه فقط یک ادعای سیاسی یا رسانه‌ای، بلکه واقعیتی برخاسته از تجربه همین دولت و همین مجلس است. «چرا استیضاح؟» سؤالی است که اواسط زمستان سال گذشته، وقتی برخی ساز استیضاح عبدالناصر همتی وزیر وقت اقتصاد را کوک کردند و او را در جایگاه علت‌العلل نوسانات بازار قرار دادند، مطرح بود. آن زمان تعداد قابل توجهی از نمایندگان مجلس به طراحان استیضاح این نکات را یادآوری می‌کردند که با وجود این که استیضاح از حقوق نمایندگان و از ابزارهای نظارتی مجلس است، اما استیضاح وزیر اقتصاد در ماه‌های اول مسئولیت

با مصالح اداری و اجرایی کشور همخوان نیست. این عده هشدار می‌دادند که خالی کردن کرسی وزارت از وزیر، آن هم در هنگامه تلاطم مسائل سیاست خارجی به صلاح کشور نخواهد بود. به رغم این توصیه‌ها و اندازها، آنچه در عمل و به عنوان نتیجه استیضاح وزیر اقتصاد بروز کرد، چیزی جز تقویت روند افزایشی نرخ ارز و تجربه دلار ۱۰۵ هزار و ۵۵۰ تومانی نبود. با وجود آن تجربه که نشان داد استیضاح زودهنگام، چگونه می‌تواند به جای حل مسأله، مسأله ساز شود؛ باز هم در روزهای اخیر قطار استیضاح با جمع‌آوری امضای نمایندگان برای استیضاح دو وزیر به راه افتاد.

از حق سؤال به اندازه کافی استفاده نشد

جمع‌آوری امضا پای درخواست استیضاح عباس علی‌آبادی وزیر نیرو و فرزانه صادق مالواجرد وزیر راه و شهرسازی در شرایطی است که هنوز ابزار و راهکار «سؤال» برای بیان دغدغه‌های نمایندگان و حل مشکلات مدنظر نمایندگان، به تمامی مورد استفاده قرار نگرفته است. بنابراین، استیضاح وزیر

راه و شهرسازی را در حالی در بزنگاه مدیریت بحران انفجار بندر شهید رجایی کلید زدند که وزیر راه در این شرایط هم از حضور در جمع نمایندگان کمیسیون عمران و پاسخ به سؤالات آنان دریغ نداشت. به گفته اعضای کمیسیون، حتی پاسخ‌های فرزانه صادق به اکثریت سؤالات برای نمایندگان قانع کننده بود.

درخواست استیضاح وزیر نیرو هم زمانی به ۱۵ امضا رسید که سؤال تعدادی از نمایندگان از عباس علی‌آبادی درباره مسائل تأمین و توزیع برق به تازگی در مجلس اعلام وصول شده است. با این حال به نظر می‌رسد برخی منتظر پاسخ وزیر نیرو نمانند یا شاید نیازی به پاسخ‌های او احساس نکردند و به جای توجه به ابزار نظارتی سؤال، مستقیماً به سراغ ابزار نظارتی دیگر، یعنی استیضاح رفتند.

نیمه پنهان استیضاح خانم وزیر

استیضاح وزیر راه و شهرسازی توسط محمد منان رئیسی نماینده قم کلید خورد. نماینده قم معتقد است: «عملکرد ضعیف وزیر در حوزه مسکن پروژه بستن سامانه ثبت‌نام مسکن، عدم انجام تکالیف

مجلس

همراه خوارزمی

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار

مجلس

روزنامه نگار